

ECOUL CRIMEEI

GAZETA DE FRONT PENTRU OSTASII DIN CRIMEEA

GESTUL UNUI VITEAZ

Războiul pe care-l ducem în Răsărit de aproape trei ani, ne-a dat prilejul istoric să verificăm înocodată virtuțile acestui Neam de viteji.

Infratiti în același gând și avânt pieresc, ofiteri și ostasi din toate straturile sociale, fac zid de apărare darza pentru apararea hotarelor noastre sfinte și pentru păstrarea integrității ființei naționale.

De un curaj fără seaman și de o rezistență fizică și morală ne mai întălești, luptătorii noștri ne asigură prin lupta lor, liniștea de a putea munci pentru ei și pentru țara.

Strălucitele fapte de arme și dăruirea totală pe altarul de jertfă al Patriei sunt marturiile cele

mai evidente pe cari braviștii noștri luptători le aduc Neamului românesc și darzenia dacică.

Acolo, departe, ostasii lungă oas, cu ochii mereu spre inamic, vanjosi noștri ostasi, jalonează drumul unei noi lumi.

La toate capcanele, vicisugurile rețea de nimicire și actelor de barbarie, luptătorii romani răspund printr-o luptă, cavalerască, eroică, dreaptă.

Sufletul românesc nu este calit la școala urii, el se dogorește la jarul preceptelor creștine și crezul omeniilor.

Faptele creștinești pe care le-au făcut ostasii noștri în țara sufletelor aspre ca gerul siberian, vor rămâne pentru poporul dela răsăritul hotarelor noastre ca ne-

terse zăpise de bunătate și darzenie românească.

Vorbind despre darnicia și bunătatea proverbială românească, imi vine în minte gestul capitanului N. Dabija, viteazul dela Jusuia, Oțereica și Perekop, care a donat pe tot timpul războiului, venitul lotului său de 25 hectare ce i s'a atribuit în calitate de cavalier al Ordinului „Mihai Viteazul”, urmând ca acest venit să fie împărțit în mod egal familiilor a 5 eroi din compania lui, Reg. 38 Infanterie.

Între acest brav ofiter și ostasii lui dragi, cu care a biruit în atâtea situații grele, s'a cimentat o legătură sufletească atât de puternică, încât ea nu putea fi sfărâmată niciodată.

Gestul acesta de înaltă ținută morală, făcut pentru 5 familii care au pierdut ocrotirea și căldura sufletească a celor cinci eroi, desăvârșe sufletul mare al unor oameni dintre noi, pe care nu-l putem egala niciodată.

Asemeni gest pilduitor ar trebui să servească multora ca un îndreptar.

Cu astfel de oameni care pe front își fac cu prisosință datoria iar fata de cei încercați astfel de acte, nu putem decât să ne mandrim, dar să ne și străduim să fim la înălțimea înțelegerii vremurilor pe care le străbatem.

Ce frumos ar fi!

Ar. Gheorghitescu

OFITERI GENERALI decorati cu ordinul „MIHAI VITEAZUL” Cl. II-a

Prin Înaltul Decret No. 382 din 1944, s'a conferit ofiterilor generali din Armata Română, următoarele decorațiuni de război.

ORDINUL MILITAR „MIHAI VITEAZUL” Cl. II-a

Generalului de Armată DUMITRESCU PETRE pentru a dela începutul războiului se afla la comandă unei Armate, menținând cu energie, vigoarea morală și fizică a trupelor din subordinea sa.

În aceste condițiuni, reușitele operațiuni din Cuban și acțiunea victorioasă dela Eltingen și Kerci și-au avut imboldul moral, în îndemnul și pilda Generalului de Armată Dumitrescu Petre.

Generalului de Brigadă MOCIULSCHI LEONARD, dela începutul războiului, fiind neconținut pe front, s'a distinș prin exemplul său personal, deslășnirea și darzenia cu care a comandat unitățile de vânători de munte.

A dat dovada în toate acțiunile, nu numai de o conducere deosebit de valoroasă, dar și de un curaj excepțional binerecunoscut.

A contribuit cu batalioanele sale la victoria dela Kerci și Mitridate.

ORDINUL „STEUA ROMÂNIEI” cu spate în gradul de MARE OFITER cu panglica de VIRTUTE MILITARĂ — Generalului de Corp de Armată SCHWAB HUGO, pentru fapte de arme savarsite în războiul contra Rusiei Sovietice.

DISCURSUL D-LUI CHURCHILL

BERLIN. — Recentul discurs al d-ului Churchill prezintă două aspecte: rezerva și devotament fata de Soietate. El a spus că niciodată n'a declarat că anul 1944 va fi decisiv, în contradicție cu discursurile anterioare. Asupra operațiunilor din Italia s'a arătat dezinteres. Relativ la al doilea front a subliniat numai contribuția din Italia și alte părți, socotind că asta e suficient. Pentru prima dată, făcând bilanțul pierderilor dela începutul războiului a arătat că marina comercială are 41.000 și aviația 49.000 morți. Marturisind că Anglia a salvat Soietele în timpul crizei, nu le contestă sacrificiile. În concluzie a declarat că războiul de baza va fi tot cel aerian.

A CAZUT UN CALARET

de Serg. I. F. GRUIA FLORUTIU
reporter de război (S. M. P.)

Viata de front, cu firele-i tesute în fata morții, creștea între comandanți și ostasi, o comunitate unica. Deasupra tuturor celor cuprinsi între liniile de sarmă ghimpate și spatele câmpului de bataie atarna implacabil o sabie a lui Damocles, ce se poate declanșa din vazuș, de pe pamant, în orice clipă trecând în neființă, pe oricine, fara deosebire. Înimile lor bat cu aceeași emisie în furtunile luptei, iar gândurile, abuciumul și dorurile se împartasesc reciproc întărind definitiv aceasta legătură sufletească. Deaceia, pierderea unuia lasa în jurul celor ramasi un gol ce nu se umple niciodată.

Acest sentiment l-am avut, la escadronul de vânători calari, pe care l-a comandat, pana în ceasul morții, Locotenentul Arnautoiu Ioan, un calaret desăvârșit și brav, peste al căruia proaspăt mormant, cununile de flori ale recunoștinței n'au prins a se ușa încă. La postul de veghe din muntii Crimeei, în clipe de răgaz, calareții povestesc de aprigele lupte, de comandantul al căruia suflet a rămas între ei pentru totdeauna.

De el se leaga toate amintirile, începând dela prima zi de război. Atacul vigouros împotriva pichetului de graniceri bolșevici dela Bilca. Însăntarea pana în apropierea Storojinetului, oras în care a pus cel dintăiu piciorul, sub harajul neigător al artileriei inamice. Deacolo spre Cernăuți, pe dealul Camenca, atunci când comandantul cade ranit în imensele lui vigoare destăinul neînfricabilor calareti. Și, de aci înainte, fiecare zi de luptă, în iureșul victorios al escadronului. În goana călilor trece Nistrul urmăriind înimile ce se retragea

de pe câmpiile întinse ale Transnistriei.

Ziua de 26 Iulie 1941 va rămâne nestearsa în amintirea tuturor. Escadronul primise misiunea să facă legătura cu o divizie de infanterie. În fata satului Tîbulevca, după o puternică pregătire de artilerie sovietică trec la contraatac, cu care de luptă, reușind să facă o spartură în front. Monștrii de oțel produc panica. Pericolul amenința întregul escadron. Atunci, dându-și seama de gravitatea situației, cu un avânt nebun, Lt. Arnautoiu sare din sant, cu o sticlă de benzina în mână și da foc primului car. Pilda lui salvatoare e urmată cu același elan, și vânătorii calari inseriu una din marile lor biruinți. În valtoarea luptei este ranit la picior, dar rămâne acolo pana la restabilirea situației. Aceasta faptă de arme îi aduce rasplata primei decorații, „Steaua României”.

În ziua de 9 Octombrie 1941, când rușii sunt încercuți la Est de Nowo-Poltava, în avangarda cu o grupă de mitraliere patrunde în dispozitivul inamic și deslăntuind un foc puternic de surpriza îi zapacește. Peste 500 de prizonieri și un numeros material de război capturat sunt tractul îndrăzneței acțiuni, pentru care e decorat cu „Steaua României”.

Luptele din Cuban, de pe Dolgoj, Krenest, valea Lipki, Bacanskaja și altele, îl găsesc tot atât de aprig și vitejia sa stărnește admirația camarazilor germani, a căror pretuire o concretizată prin conferirea „Crucii de fier”.

(Continuare în pag. II-a)

LA ASALT

Infanteristii romani în luptele dela Perekop

BOALA CU LEAC

ea de oblesin vîns tîrziu i la
tura. Da data acesia mîier
na, intra pe tînturea mîier
o glastia cu flori si, tot alina la
prin hîna saferigior, de ca
mîsile de hîrzan de pe mî
luciat din coara, cînd i la
oit ea a gîit cîi tînturea i la
prea multa otensia, hîna i la
covina bau cu pîia apa din ha
can. Apoi se culca imbrasi i la
adormi tun.

A doua zi cînd Gîsa Frîda
se trezi, observa na cu pîia
mirare, ca apa ei pîia
borea, lipsesc, de pîia.

A doua zi când Coana Frunza
se trezi, observa ca cu puina
mirare, ei apa si pestelul
bucura, lipsesc.

— O fi fugit, raspunde
Nenea Tescovina.
— Cum a fugit, noradule, uriga
Coana Feslina. L'ai baut. E la
tine in stomac...
Nenea Tescovina balbeaza ochii
ex doua capse si se pipice timid
la stomac. Apoi zice ingrijorat
— Ce sa fac? Ma'ntepa...
— N'are apa, Ionie, da' apa
zice Coana Feslina...
Si pana astazi Nenea Ionie
Tescovina, un hea deest apa, e
sa nu-l intepa pestele.

Ca ate n) am o masina
Trag repede numai trasor
La o inaltime foarte mare,
Si ma gandesc din corector.

Pielea imi e parkerizata,
Cand ma opresc eu ma cale
Si foarte rar o lovitură,
Mi se intampla s'o ratez.

S/t, rez. TRAIAN VRAJBA

Glossy. — „Porosita unui clopot" va fi publicata numai in presajna Pastelui, cand devine actuala.

PARTER DIN CAPITALA În
prezența donei Maria Maroșul An-
ton se a avut loc la seara pri-
măra de fete nr. 30 din capitala
o ploasă manifestare pentru eroii
castrinilor caștiti pe câmpul de
bătăi. După o slujbă religioasă,
directoarea școlii a făcut un în-
suflețit omagiu eroilor pomeniți, —
după care a urmat un program
național. Apoi în corpore, ele-
vele școlii au marșat în cântecul

Deept pretuire a marelui s
pilditorului gest a donatorului
Domnul Marcel Antonescu a
dispus a se aduce multumiri pu
blice domnului Gheorghe Iovin

Gandeste dumneata mai bine
Sunt nou, modern, automat
Trag peste tot, am roti cu pneuri
Si-s peste tot utilizat.

Pe cand vorbeau amicii noi
Un lung cutremur de pamant
Le despică o groapa mare,
Si-i inghuti ca într'un mormant!

Crimeea 24 Februarie 1944.